

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1372

*

21 kwietnia 2024

*

Rok XXXIV

Popatrzcie, jaką miłością
obdarzył nas Ojciec

CZWARTA NIEDZIELA WIELKANOCNA

Dz 4, 8-12; Ps 118 (117), 1bc i 8-9, 21-23, 26 i 28 (R.: por. 22); 1 J 3, 1-2; J 10, 14; J 10, 11-18

8:00 Czernica +Teresa Skrętkowicz +Sebastian Skrętkowicz ++dziadkowie z obu stron

9:30 Wojnowice +Wiktor Ulman w 1 rocznicę śmierci

11:00 Czernica +Danuta Jarosz w 7 rocznicę śmierci

J 10, 11-18 * Jezus jest dobrym pasterzem

Jezus powiedział:

«Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach.

Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz.

Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

KOMENTARZ DO EWANGELII (Książd profesor Waldemar Chrostowski, niedziela.pl)

We współczesnym Kościele nasila się tendencja do sprowadzania, a nawet ograniczania, jego misji do płaszczyzny horyzontalnej, poziomej. Ukazywane są i podkreślane rozmaite obowiązki, które dotyczą wyznawców Jezusa Chrystusa, znacznie rzadziej natomiast mówi się, w co i dlaczego mają oni wierzyć. Ta strategia ewangelizacyjna, przypominająca budowanie domu od dachu, spotyka się czy to z obojętnością, czy z odrzuceniem, przy czym nie wiadomo, który z tych dwóch skutków jest gorszy.

Wszystkie czytania mszalne w okresie wielkanocnym, inaczej niż w ciągu całego roku liturgicznego, pochodzą wyłącznie z Nowego Testamentu. Wzgląd na to ukazuje radykalną nowość Osoby i posłannictwa Jezusa Chrystusa, którego wyznawanie jako Syna Bożego odróżnia nas, chrześcijan, od wszystkich innych religii. Jezus nie jest jeszcze jednym wielkim bohaterem wiary jak ci, o których opowiada Stary Testament. Nie pozwala

się wpisać w jego ramy, chociaż Jego ziemski los, przypieczętowany męką i śmiercią, bardzo przypomina ich losy. Decydujący jest fakt Zmartwychwstania, którego pełne znaczenie wyraził Piotr podczas przesłuchania przed Sanhedrynem, mówiąc o Jezusie: „Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”. Wzywając do naśladowania Jezusa, co znajduje wyraz w postępowaniu, trzeba niestrudzenie uwypuklać dar zbawienia wiecznego. Właśnie taka powinna być najgłębsza motywacja chrześcijanina, uzdalniająca go do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad.

Zbawienie nie jest ludzkim dziełem, bo nie stanowi wypadkowej dobrych myśli i uczynków. Jest dziełem Boga, który do synostwa wynikającego z godności dzieci Bożych na mocy stworzenia dodał nowy wymiar naszego usynowienia: zbawienie dokonane przez Jezusa Chrystusa. Święty Jan wzywał do wdzięczności za ten dar, gdy napisał: „Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy”. Miłość ma to do siebie, że nie oczekuje poprzestania na wdzięczności, lecz potrzebuje wzajemności. Okazując ją, otwieramy się pełniej na nadzieję, która pozwala z ufnością oczekiwać dóbr wiecznych przygotowanych przez Boga.

Jezus prawdziwie zmartwychwstał – ta prawda powraca w okresie wielkanocnym znacznie częściej niż w każdym innym czasie. Zmartwychwstały i uwielbiony Pan nie pozostawił nas jednak samymi ani nas nie opuścił. On żyje w swoim Kościele i jest Jego pasterzem. Gdyby było inaczej, Kościół w ciągu minionych 2 tys. lat już dawno pogrążyłby się w chaosie i przepadł. Każde pokolenie chrześcijan miało – i wciąż ma – grzechy i wady, które uderzając w to, co dobre, niszczą je. Ale w każdym pokoleniu, również w naszym, istnieje mniejsza czy większa „reszta” tych, którzy są wierni ukrzyżowanemu i zmartwychwstałemu Panu. Duchową moc czerpią oni z pewności, że w każdych okolicznościach i warunkach Kościół ma Dobrego Pasterza. Na Golgocie oddał On swoje życie za owce, a wskrzeszony ze śmierci do nowego życia zawsze i na nowo uzdalnia ludzi do wybierania Jego drogi i pójścia za Nim. Jego obecność i miłosierdzie są bezwarunkowe i nie mają granic: „Mam także – powiedział – inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz”. Trwając przy Dobrym Pasterzu, potwierdzamy prawdziwość Jego słów oraz niezłomną nadzieję na ich eschatologiczne spełnienie.

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Dzisiaj będę mówił o czwartej i ostatniej cnotie kardynalnej: umiarkowaniu. Cnota ta, podobnie jak trzy pozostałe, ma długą historię i nie należy wyłącznie do chrześcijan. Dla Greków celem praktykowania cnót było szczęście. Filozof Arystoteles napisał swój najważniejszy traktat o etyce, kierując go do swojego syna Nikomacha, aby pouczyć go w sztuce życia. Dlaczego wszyscy dążymy do szczęścia, a tak niewielu je osiąga? Oto pytanie. Aby odpowiedzieć na to pytanie, Arystoteles porusza temat cnót, wśród których ważne miejsce zajmuje enkrátēia, czyli umiarkowanie. Grecki termin dosłownie oznacza „władza nad sobą” jeśli posiadam umiarkowaniem to znaczy, że panuję nad sobą. Cnota ta jest zdolnością do panowania nad sobą, sztuką niepozwalania, by przytłoczyły nas buntownicze namiętności, porządkowania tego, co Manzoni nazywa „gmatwaniną ludzkiego serca”.

Katechizm Kościoła Katolickiego mówi nam, że „umiarkowanie jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych”. „Zapewnia ona – kontynuuje Katechizm – panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach uczciwości. Osoba umiarkowana kieruje do dobra swoje pożądania zmysłowe, zachowuje zdrową dyskrecję i nie daje się uwieść... by iść za zachciankami swego serca” (n. 1809).

Tak więc umiarkowanie, jak mówi to słowo, jest cnotą właściwej miary. W każdej sytuacji należy postępować mądrze, ponieważ osoby, które zawsze działają pod wpływem impulsu lub żywiołowo, ostatecznie są niewiarygodne. Osoby pozbawione umiarkowania zawsze są niewiarygodne. W świecie, w którym bardzo wielu ludzi chwali się mówieniem tego, co myślą, osoba umiarkowana woli natomiast pomyśleć o tym, co mówi. Czy rozumiecie na czym polega różnica? Nie mówić tego, co przychodzi mi do głowy, lecz przeciwnie, trzeba pomyśleć o tym, co powinienem powiedzieć. Nie składa pustych obietnic, ale podejmuje zobowiązania na miarę tego, na ile może je spełnić.

Także jeśli chodzi o przyjemności, osoba umiarkowana działa rozważnie. Pełna swoboda dążeń i całkowite przyzwolenie na przyjemności w ostateczności zwracając się przeciwko nam samym, pogrążają nas w stanie nudy. Jakże wiele osób, które chciały spróbować wszystkiego, straciło upodobanie do czegokolwiek! Lepiej więc szukać właściwej miary: na

przykład, by docenić dobre wino, lepsze jest delektowanie się nim małymi łykami, niż wypicie wszystkiego jednym haustem – wszyscy to znamy.

Osoba umiarkowana potrafi dobrze ważyć i dozować słowa, myśli o tym co mówi. Nie pozwala, aby na przykład chwila wzburzenia zrujnowała relacje i przyjaźnie, które można odbudować jedynie z trudem. Zwłaszcza w życiu rodzinnym, gdzie zahamowania są obniżone, wszystkim nam grozi niepohamowanie napięć, irytacji i wściekłości. Jest czas na rozmowę i czas na milczenie, ale oba wymagają właściwej miary. Dotyczy to wielu rzeczy, na przykład przebywania z innymi i bycia samemu.

Jeśli osoba umiarkowana potrafi kontrolować swoją porywczosć, nie oznacza to, że zawsze będziemy ją widzieli ze spokojną, uśmiechniętą twarzą. Czasami trzeba bowiem zaprotestować, ale zawsze we właściwy sposób. Słowo przygany jest czasem zdrowsze niż kwaśne, pełne urazy milczenie. Osoba umiarkowana wie, że nie ma nic bardziej niewygodnego niż poprawianie innych, ale wie też, że jest to konieczne: w przeciwnym razie dawalibyśmy wolną rękę złu. W niektórych przypadkach osobie umiarkowanej udaje się połączyć skrajności: potwierdza absolutne zasady, domaga się respektowania wartości nie podlegających negocjacji, ale potrafi też zrozumieć osoby i okazywać im empatię.

Zatem darem osoby umiarkowanej jest równowaga, cecha równie cenna, co rzadka. Wszystko w naszym świecie popycha bowiem do przesady. Tymczasem umiarkowanie dobrze współgra z ewangelicznymi postawami takimi jak łagodność, dyskrecja, skrytość, cichość. Osoba umiarkowana docenia szacunek innych, ale nie czyni go jedynym kryterium każdego działania i każdego słowa. Jest wrażliwa, potrafi płakać i nie wstydzi się tego, ale nie użala się nad sobą. Pokonana, powstaje ponownie; zwycięska potrafi powrócić do swojego ukrytego życia, jakie zawsze prowadziła. Nie szuka poklasku, ale wie, że potrzebuje innych.

Bracia i siostry, nie jest prawdą, że umiarkowanie czyni człowieka szarym i pozbawionym radości. Wręcz przeciwnie, pozwala lepiej cieszyć się dobrami życia: przebywania razem przy stole, czułością pewnych przyjaźni, zaufaniem z osobami mądrymi, zachwytem nad pięknem stworzenia. Szczęście z umiarkowaniem to radość, która rozkwita w sercu tych, którzy rozpoznają i doceniają to, co w życiu liczy się najbardziej. Módlmy się do Pana, aby obdarzył nas tym darem, darem dojrzałości, dojrzałości lat, dojrzałości emocjonalnej, dojrzałości społecznej, darem umiarkowania. Dziękuję.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE

* KANCELARIA PARAFIALNA czynna będzie w poniedziałek 22 kwietnia w godz. 16:30-17:30

* **Zapowiedzi przedślubne;** ktokolwiek wiedziałby, iż jakieś przeszkody wzbraniają tym osobom zawarcie związku małżeńskiego, ma obowiązek zawiadomić o tym ks. Proboszcza Parafii

(3) Damian Chrustek syn Franciszka i Larysy zam. Wojnowice, rzymski-katolik oraz Beata Gertruda Dyka-Chrustek córka Mirosława i Danuty zam. Wojnowice, rzymska-katoliczka.

Zachęcamy do korzystania z biblioteki, która znajduje się na półpiętrze w kościele w Czernicy, po drodze na chór, pożyczać książki można samodzielnie, zawsze w czasie kiedy otwarty jest kościół, w niedzielę i w tygodniu, przed i po nabożeństwach, warto poszukać czegoś co pogłębi i wzmocni naszą wiarę, odpowie na nasze wątpliwości, zachęci świadectwem innych wierzących. Mamy książki także dla dzieci i młodzieży. Wystarczy wziąć książkę jeśli się spodoba przeczytać i oddać albo wymienić na inną, nie trzeba się zapisywać.

Zapraszamy na spotkania Grupy AA!
Spotkania odbywają się w każdą niedzielę
w świetlicy wiejskiej
w Jeszkowicach o godz. 17:30.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na kwiecień 2024

O szacunek dla kobiet – Módlmy się, aby wewnętrzne bogactwo i godność kobiet były szanowane we wszystkich kulturach i aby zniknęło zjawisko dyskryminacji, która przynosi tyle cierpienia w różnych częściach świata.

Proboszcz: ks. mgr Jan Pankała RM. Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego, ul. św. Brata Alberta 3, 55-003 Czernica, Konto Parafialnej Rady Duszpasterskiej, BS OŁAWA nr **09 9585 0007 0020 0200 0677 0001 6**

Kalendarz liturgiczny

22 – 28 kwietnia

17 tydzień roku 2024

22 IV Dz 11, 1-18; Ps 42 (41), 2-3; Ps 43 (42), 3. 4 (R.: por. Ps 42 [41], 3ab); J 10, 14; J 10, 1-10
pon. 17:30 Czernica +Zofia Winnik (od Róży Podwyższenia Krzyża Św.)

23 IV **UROCZYSTOŚĆ ŚW. WOJCIECHA, BISKUPA I MĘCZENNIKA,**
wt. **GLÓWNEGO PATRONA POLSKI**
Dz 1, 3-8; Ps 126 (125), 1b-2b. 2c-3. 4-5. 6 (R.: por. 5); Flp 1, 20c-30; J 12, 26a; J 12, 24-26
8:00 Czernica w intencji parafian

24 IV Dz 12, 24 – 13, 5a; Ps 67 (66), 2-3. 4-5. 6 i 8 (R.: por. 4); J 8, 12; J 12, 44-50
śr. 17:30 Wojnowice dziękczynno-błagalna w intencji Piotra Sikorskiego
z okazji 17 rocznicy urodzin

25 IV **ŚWIĘTO ŚW. MARKA, EWANGELISTY**
czw. ¹ P 5, 5b-14; Ps 89 (88), 2-3. 6-7. 16-17 (R.: por. 2a); 1 Kor 1, 23a. 24b; Mk 16, 15-20
8:00 Czernica dziękczynno-błagalna w intencji Macieja, Marek, Paulina
Krajewscy urodzinowa

26 IV Dz 13, 26-33; Ps 2, 6-7. 8-9. 10-12a (R.: por. 7); J 14, 6; J 14, 1-6
pt. 17:30 Czernica +Maria Zych +Genowefa +Augustyn +Janek Zych (od
Mariana). Po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu.

27 IV Dz 13, 44-52; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 3cd); J 8, 31b-32a; J 14, 7-14
sob. 11:00 Czernica Chrzest św. Wiktoria Klara Sarnowicz i Paulina Zofia
Sarnowicz
17:00 Czernica +Krzysztof Ostojki w 1 rocznicę śmierci

28 IV **PIĄTA NIEDZIELA WIELKANOCNA**
niedz. Dz 9, 26-31; Ps 22 (21), 26b-27. 28 i 30ab. 30c-32 (R.: por. 26a); 1 J 3, 18-24; J 15, 4a. 5b; J 15, 1-8
8:00 Czernica ++rodzice: +Maria +Stanisław Zelek +Szczepan Konat +
+dziadkowie: +Marianna +Stanisław Czech +Henryka +Jan Majka
9:30 Wojnowice dziękczynno-błagalna w intencji Genowefy i Krzysztofa
Ulmanów z okazji 45 rocznicy ślubu
11:00 Czernica dziękczynno-błagalna w intencji Małgorzaty i Andrzeja
Pogórskich z okazji 20 rocznicy ślubu

SZKOŁA OTWARTYCH OCZU

ŚWIĘTE KOBIETY W AKCJI

Joanna d'Arc
Jadwiga Andegaweńska
Izabela Katolicka
Małgorzata królowa Szkocji

spotkanie z pisarzem, wydawcą i nawigatorem do Prawdy
GABRIELEM MACIEJEWSKIM

Piątek 26.IV.2024, godz. 18:30
Karmelici Bosi, ul. Ołbińska 1, sala nr 1 w klasztorze
zaprasza **INSTYTUT DUCHOWOŚCI KARMEL**

wroclaw.karmelicibosi.pl
Facebook- Instytut Duchowości Karmel
tel. 600 084 677

